

[Socialministeren]

står situationer med utilstrækkelig pleje på grund af mangel på personale.

Det skal hertil oplyses, at kommunernes social- og sundhedsplaner ikke viser nedskæringer af personalet på plejehjem. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for, hvorledes personalets antal, sammensætning og uddannelse skal være, for at det sikres, at plejehjemmene kan løse deres opgaver – også i sommerferieperioden. Hverken socialministeriet eller socialstyrelsen er bekendt med klagesager vedrørende utilfredsstillende omsorg i plejehjem i sommerferieperioden.

Når spørgsmålet lyder, hvad jeg agter at gøre for at forbedre ældreomsorgen, giver det mig anledning til mere generelt at sige, at et af hovedtemaerne i socialministeriet er, hvorledes vi forbedrer de ældres livskvalitet gennem en omstilling af indsatsen i ældresektoren. Det drejer sig bl.a. om at skabe alternative boligformer til plejehjem, såsom beskyttede boliger med tilstrækkelige hjælpeforanstaltninger, således at man så længe som muligt kan blive i en selvstændig bolig. Det drejer sig også om at støtte ældres selvaktivitet, så de ligesom andre ældregrupper kan gå ind i kultur- og fritidsaktiviteter på egne præmisser.

Kun gennem denne ændrede holdning hos de ældre selv og deres omgivelser, herunder politikere, der tilrettelægger fremtidens vilkår, vil vi være i stand til om nogle år at imødekomme de behov og krav, som størstedelen af den voksende generation af ældre vil stille til en fortsat aktiv tilværelse, samtidig med at vi imødekommer de behov for intensiv hjælp, som vil være til stede hos nogle af de ældre.

Jeg skal her kun pege på et par af de initiativer, der er taget, og vil nævne to udvalg, der beskæftiger sig med aspekter af denne problemstilling. En arbejdsgruppe, der ser på finansieringsreglerne for ældreboliger, vil snart afgive en rapport om mulighederne for ensartede finansieringsregler. Det er regeringens hensigt at fremsætte lovforslag herom i næste folketingssamling.

For nylig nedsatte jeg et snævert embedsmandsudvalg, der skal se på mulighederne for en bedre sammenhæng i hele vort pensionssystem. Heri indgår som et af elementerne spørgsmålet om delpension og dermed muligheden for fleksibel og gradvis tilbage-

trækning fra arbejdsmarkedet. Udvalget er bedt om at være færdig 1. december 1984.

Spm. nr. S 726

Til *justitsministeren* (29/6 84) af:

Maisted (FD):

»Kan et indgreb fra folketingets side over for anklagemyndighederne og retsvæsenet foregå, uden det har været behandlet i folketingsalen, og i bekræftende fald, hvor ofte er det sket, uden det er kommet til offentlighedens kendskab?«

Begrundelse

I den såkaldte Harpoonmissilsag er der tale om, at et antal folketingsmedlemmer vil diktere regeringen, således at forsvarsministeren skal øve pression over for den militære anklagemyndighed for at få anklagemyndigheden til at stoppe en sag, der er indbragt for en domstol.

I dette tilfælde er der uenighed imellem et antal folketingsmedlemmer, der efter sigende skulle repræsentere et flertal i folketinget, og regeringen. Det efterlader spørgeren det indtryk, at denne praksis kun skaber uro, fordi regeringen er stillet over for et flertal imod sig. Det bør derfor undersøges, om praksis i tilfælde, hvor der har været overensstemmelse imellem den siddende regering og et folketingsflertal, har været, at regering og folketing har dikteret anklagemyndighederne, hvilke sager der skulle rejses, og domstolene, hvilke domme der skulle afsiges.

Svar (2/7 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet er ikke bekendt med fortilfælde, hvor folketinget eller et folketingsudvalg har pålagt regeringen at gribe ind i anklagemyndighedens behandling af en vererende straffesag.

Der kan i den forbindelse henvises til justitsministeriets notits af 26. juni 1984, som er optrykt som bilag til forsvarsudvalgets beretning om Harpoonmissilsagen.

Spm. nr. S 727

Til *indenrigsministeren* (29/6 84) af:

Alice Faber (SF):